

[Svend Haugaard.]

Københavnområdet til 1 pct. virkelig kan holde. Normalt regner man vel med, at afsvovling fra 4 pct. til 1 pct. koster omkring 35-40 kr. pr. t; så vidt jeg ved, importerer vi 10-12 mill. t om året, og ved et rask hovedregningsstykke kan det nok komme til at knibe; selv om jeg ikke lige i farten ved, hvor meget der skal til for at nå ned til 1 pct. i forhold til 2½ pct., har jeg mine tvivl om, hvorvidt det regnestykke kan holde.

Dermed være ikke sagt, at jeg, selv om regnestykket ikke holder, vil tage forbehold. Jeg mener, at sagen skal fremmes alligevel, men jeg mener bare, at vi i hvert tilfælde nogenlunde skulle vide, hvor vi er henne, så vi kan arbejde på et helt realistisk grundlag.

Desværre kan vi ikke regne med, at Nord-sølien, som nok er svovlfattig, hjælper os så forfærdelig meget, for det bliver næppe mere end den halve million eller sådan noget på årsbasis, når den kommer, i forhold til de importerede 10-12 mill. t; det kan altså ikke afbøde vore vanskeligheder så forfærdelig meget.

Endvidere må vi forudse, at med den stigende interesse for svovlfattige olier, vil der komme en prisstigning netop på dette område, og at det vil medvirke til, at regnestykket ikke kan holde. Men altså, det være sagt, at der er radikal tilslutning, selv om regnestykket ikke helt er i stand til at svare til de 100 mill. kr. på årsbasis, som er forudset.

Vi må dog regne med, at forbrugerne vil kunne mærke dette, og altså ikke foregøgle noget om, at det ikke kommer til at mærkes økonomisk. Jeg mener i øvrigt, det er rigtigt, at der tages passende geografiske hensyn. Det er ikke ligegyldigt, hvor man bor, og hvor de forskellige virksomheder ligger, så det skal der være en betydelig mulighed for.

Internationalt har det jo også kolossalt stor betydning med luftforureningen, og jeg vil gerne understrege betydningen af, at vi fra dansk side gør alt, hvad vi kan i internationale forsamlinger, for at få det spørgs-

mål bragt frem. Det er jo sådan, at selv om man får højere skorstene, og selv om man får længere kloakledninger ud i havet, betyder det ikke, at man løser forureningsproblemet. Det betyder blot det, at man lukker problemet længere ud, og derfor vil det meget ofte gå sådan, at det bliver de lidt længere borte boende naboer, der får vanskelighederne.

Jeg vil gerne i udvalget være med til at drøfte spørgsmålet om, hvor vidt bemyndigelsen skal gå, og der er en række andre også tekniske problemer, som jeg mener vi skal tage op i udvalget, men som helhed kan jeg give det radikale venstres tilslutning både til en velvillig behandling i udvalget og til lovforslaget.

Vivike: Jeg kan forstå på den forrige taler, at hvor man somme tider plejer at starte med at takke ministeren, dér skulle man i dag takke den forrige regering, fordi der var nedsat et forureningsråd og foretaget nogle forberedelser med hensyn til bekæmpelse af forureningen. Men uanset hvilken regering vi havde haft i de sidste 3-4 år, ville et sådant forureningsråd være blevet nedsat, og der var ingen regering, der turde lade være med at gøre noget imod forureningen, så jeg fatter ikke, at der nu skal drives politik på, at det er den forrige regering, vi sådan set skal takke. Det gør jeg såmænd ikke, for det, der blev gjort, var nødvendigt, og ingen andre regeringer havde kunnet undgå det.

Jeg vil takke ministeren; jeg er glad for det lovforslag, han har fremsat, og jeg er glad for hans fremsættelsestale, hvori han jo bebuder andre forureningsbekæmpende forslag.

Nu er der jo sagt meget om lovforslagets indhold, og der er ingen grund til, at jeg som femte taler står op og nævner forskellige paragraffer og procenter af svovl i olie. Det drejer sig altså om at få en mere svovlfattig olie. Man kan måske synes, det varer lidt længe, inden kravene bliver stillet, og inden de skal træde i kraft — f. eks. i København sker det ikke før 1. januar 1974 — men jeg